

โดยแทท อาร์. คอลลิสเตอร์
ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

บิดามารดา: ครูพระกิตติคุณที่ สำคัญที่สุดของลูก ๆ

เมื่อพิจารณาทุกอย่างแล้ว บ้านคือสถานที่อันยอดเยี่ยมสำหรับการสอน
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

เบน คาร์สันพูดถึงตนเองว่า “ผมเป็นนักเรียน
แย่ที่สุดในชั้นเกรดห้า” วันหนึ่งเบนทำข้อ
สอบเลขคณิต 30 ข้อ นักเรียนที่นั่งข้างหลัง
เขาตรวจเสร็จแล้วส่งคืนให้ ครูวิลเลียมสัน
เริ่มเรียกชื่อนักเรียนแต่ละคนเพื่อถามคะแนน
ในที่สุด ก็มาถึงเบน ด้วยความอาย เขาตอบ
พิมพ์ว่า ครูวิลเลียมสัน โดยคิดว่าเบนพูดว่า
“9” จึงตอบกลับไปด้วยว่า 9 เต็ม 30 เป็นการ
พัฒนาที่ยอดเยี่ยม แต่นักเรียนที่นั่งข้างหลัง
เบนตะโกนออกมาว่า “ไม่ใช่เก้าครับ เขาไม่ได้
คะแนนเลยต่างหาก” เบนบอกว่าเขาอยาก
แทรกแผ่นดินหนี

ในขณะที่เดียวกัน ซอนญ่า แม่ของเบนก็
เผชิญกับอุปสรรคของเธอเอง เธอมีพี่น้อง
24 คน จบการศึกษาแค่เกรดสามและอ่าน
ไม่ออก เธอแต่งงานเมื่ออายุได้ 13 ปี แล้ว
หย่าร้าง มีลูกชายสองคนและเลี้ยงพวกเขา
ในสลัมดีทรอยท์ กระนั้นก็ตาม เธอยังคงพึ่ง
พาตนเองอย่างมากและมีความเชื่อมั่นคงว่า
พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือลูกของเธอหาก

พวกเขาทำส่วนของตนเอง

วันหนึ่งชีวิตเธอและลูกชายพบกับจุดพลิก
ผัน เธอตระหนักว่าคนที่ประสบความสำเร็จ
ซึ่งเธอทำความสะอาดบ้านให้มีห้องสมุด—
พวกเขาอ่านหนังสือ หลังเลิกงานเธอกลับ
บ้านและปิดโทรทัศน์ที่เบนกับน้องชายกำลัง
ดูอยู่ เธอพูดด้วยความดั่งนี้ ลูกดูโทรทัศน์
มากเกินไป นับแต่นั้นลูกดูได้สามโปรแกรมต่อ
สัปดาห์ และในเวลาว่างลูกจะไปห้องสมุด—
อ่านหนังสือสองเล่มต่อสัปดาห์แล้วรายงานแม่

ลูกๆ ตกใจ เบนบอกว่าเขาไม่เคยอ่าน
หนังสือเลยในชีวิตเว้นแต่ที่โรงเรียนเมื่อต้อง
อ่าน พวกเขาคัดค้าน บ่นว่า ได้แหย่ แต่ไม่

เป็นผล แล้วเบนคิดย้อนถึงเวลานั้นว่า “แม่
วางกฎกับเรา ผมไม่ชอบกฎ แต่ความแน่วแน่
ของแม่ที่จะเห็นเราก้าวหน้าได้เปลี่ยนเส้นทาง
ชีวิตของผม”

มีการเปลี่ยนแปลงมากมายจริงๆ พอถึง
เกรดเจ็ด เขาเรียนเก่งที่สุดในชั้นเรียน เขาได้
ทุนเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยเยล ต่อด้วยมหา-
วิทยาลัยแพทยศาสตร์จอห์น ฮอปกินส์ ด้วย
วัย 33 ปีเขาได้เป็นหัวหน้าแผนกคัดลอกกรรม
ระบบประสาทเด็กและเป็นศัลยแพทย์ที่มีชื่อ
เสียงทั่วโลก เป็นไปได้ได้อย่างไร ส่วนใหญ่
เป็นเพราะแม่ ผู้ที่ไม่ได้มีโอกาสดีๆ มากมาย
ในชีวิต แต่ขยายการเรียกของเธอในฐานะ
มารดา!

พระคัมภีร์พูดถึงบทบาทของบิดามารดา—
ว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะสอนบุตรธิดา
ถึง “หลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาใน
พระคริสต์พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรง
พระชนม์, และเรื่องบัพติศมาและของประทาน
แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” (คพ. 68:25)

ในฐานะบิดามารดา เราต้องเป็นครูและ
แบบอย่างในพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดแก่
ลูกๆ—ไม่ใช่ข้อถกเถียง ครูโรงเรียนวันอาทิตย์
องค์การเยาวชนหญิง หรือเยาวชนชาย แต่
เป็นบิดามารดา ในฐานะครูพระกิตติคุณที่
สำคัญที่สุดของพวกเขา เราสามารถสอนพวก
เขาถึงอำนาจและความจริงของการชดใช้—
คุณลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่ง
สวรรค์—และการทำเช่นนั้นทำให้พวกเขา
สร้างอยู่บนรากฐานที่แข็งแกร่ง เมื่อพิจารณา
ทุกอย่างแล้ว บ้านคือสถานที่อันยอดเยี่ยม
สำหรับการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ประมาณหนึ่งปีมาแล้ว ข้าพเจ้ามีงานมอบ
หมายในเบรุต เลบานอน ขณะอยู่ที่นั่น ข้าพ-

เจ้าได้รู้จักซาราห์ เด็กหญิงวัย 12 ปี พ่อแม่ของเธอและพี่สองคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาจักรในโรมานีเยแต่แล้วพวกเขาต้องกลับบ้านเกิดเมื่อซาราห์อายุ 7 ขวบ ที่บ้านเกิดของพวกเขาไม่มีศาสนาจักรที่นั่น ไม่มีหน่วยจัดตั้งขึ้น ไม่มีโรงเรียนวันอาทิตย์หรือโปรแกรมเยาวชนหญิง หลังจากนั้นห้าปีครอบครัวนี้รู้ว่ามิสซาในเบรุตและก่อนที่ข้าพเจ้ามาถึง พวกเขาส่งซาราห์ ลูกสาววัย 12 ปีมารับบัพติศมาโดยมีพี่ๆ มาด้วย ขณะอยู่ที่นั่น ข้าพเจ้าให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่องแผนแห่งความรอด ซาราห์มักจะยกมือและตอบคำถาม

หลังการประชุม โดยรู้ว่าเธอไม่ค่อยติดต่อกับศาสนาจักรมากเท่าไร ข้าพเจ้าเข้าไปหาเธอและถามว่า “ซาราห์ หนูรู้คำตอบของคำถามเหล่านั้นได้อย่างไร” เธอตอบทันทีว่า “แม่สอนหนูค่ะ” ไม่มีศาสนาจักรในชุมชนของพวกเขา แต่พวกเขามีพระกิตติคุณในบ้าน แม่ของเธอคือครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุด

อินัสกล่าวว่า “คำพูดซึ่งข้าพเจ้าได้ยินจากบิดาข้าพเจ้าบ่อยๆ เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร, และปิตีของวิสุทธิชน, ผั่งลึกอยู่ในใจข้าพเจ้า” (อินัส 1:3) ไม่ต้องสงสัยเลยว่าใครคือครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดของอินัส

ข้าพเจ้าจำได้ว่าคุณพ่อที่นั่งพักผ่อนหน้าเตาผิงกลางอ่านพระคัมภีร์และหนังสือดีอีกหลายเล่ม และข้าพเจ้าจะนั่งข้างๆ ท่าน ข้าพเจ้าจำบัตรที่ท่านเก็บในกระเป๋าเสื้อพร้อมข้อความจากพระคัมภีร์ เซคส์เปียร์และคำใหม่ๆ ที่ท่านจดจำและเรียนรู้ ข้าพเจ้าจำคำถามพระกิตติคุณและการพูดคุยที่โต๊ะอาหารได้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าคุณพ่อพาไปเยี่ยมผู้สูงอายุหลายครั้ง—คุณพ่อจะหยุดซื้อไอศกรีมให้บางคน ซื้อไก่เมื่อค่าให้กับอีกคน หรือสอดเงินให้ตอนจับมือครั้งสุดท้าย ข้าพเจ้าจำความรู้สึกดีๆ และความปรารถนาที่จะเป็นเหมือนคุณพ่อได้

ข้าพเจ้าจำได้ที่คุณแม่ของข้าพเจ้า วัย 90 กว่า กำลังทำอาหารในครัวคอนโดมิเนียมของเธอและออกมาพร้อมกับถาดอาหาร ข้าพเจ้าถามเธอว่าจะไปไหน เธอตอบ “ไ้

แม่กำลังเอาอาหารบางส่วนไปให้คนชรา” ข้าพเจ้าคิดในใจ “แม่ครับ แม่คือคนชรานะ” ข้าพเจ้าไม่มีทางที่จะสำนึกคุณเพียงพอสำหรับบิดามารดาของข้าพเจ้า ผู้เป็นครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดของข้าพเจ้า

สิ่งหนึ่งที่มีความหมายมากที่สุดที่เราสามารถทำได้ในฐานะบิดามารดาคือ สอนลูกถึงพลังแห่งการสวดอ้อนวอนซึ่งไม่ใช่แค่การสวดอ้อนวอนประจำวัน เมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ 17 ปี ข้าพเจ้าคุกเข่าข้างเตียง สวดอ้อนวอนตอนเย็น ไม่รู้ตัวเลยว่าคุณแม่กำลังยืนอยู่ตรงประตู เมื่อสวดอ้อนวอนเสร็จ เธอกล่าว “แทต ลูกทูลขอให้พระเจ้าช่วยลูกหาภรรยาที่ดีหรือเปล่า”

คำถามของเธอมาในขณะที่ข้าพเจ้าไม่ทันได้ตั้งตัว นั่นเป็นสิ่งที่ไกลตัวที่สุด ข้าพเจ้านึกถึงบาสเกตบอลกับโรงเรียน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตอบว่า “ไม่ครับ” แล้วเธอตอบกลับว่า “ลูกควรทำนะ นี่จะเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดที่ลูกจะทำ” ถ้อยคำเหล่านั้นตราตรึงในใจข้าพเจ้า ดังนั้นตลอดหกปีหลังจากนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้าหาภรรยาที่ดีสักคน และพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนนั้นอย่างดีที่สุดทีเดียว

ในฐานะบิดามารดา เราสามารถสอนลูกให้สวดอ้อนวอนสำหรับสิ่งที่ส่งผลนิรันดร—สวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็งเพื่อให้สะอาดทางศีลธรรมในโลกที่ท้าทายมาก ให้เป็นคนเชื่อฟัง และให้มีความกล้าหาญที่จะยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง

ไม่ต้องสงสัยเลย เยาวชนส่วนใหญ่ของเราเริ่มการสวดอ้อนวอนตอนค่ำ แต่พวกเขาหลายคนอาจมีอุปสรรคกับนิสัยสวดอ้อนวอนส่วนตัวตอนเช้า ในฐานะบิดามารดา และครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดของพวกเขา เราแก้ไขสิ่งนี้ได้ บิดามารดาคนไหนบ้างในสมัยพระคัมภีร์มอรมอนจะปล่อยให้ลูกชายออกรบโดยไม่มีเกราะอก โล่ และดาบเพื่อป้องกันการโจมตีอย่างรุนแรงของศัตรู แต่มีพวกเราที่คนที่ปล่อยให้ลูกออกจากบ้านทุกเช้าไปสู่สนามรบอันตรายที่สุดเพื่อเผชิญกับซาตานและการล่อลวงมากมายโดยไม่มีเกราะอก โล่ และดาบที่มาจากพลังแห่งการปกป้องของการสวดอ้อนวอน พระเจ้าตรัส “สวดอ้อนวอนเสมอ, . . . เพื่อเจ้าจะชนะซาตาน” (คพ. 10:5) ในฐานะบิดามารดา เราสามารถช่วยปลูกฝังนิสัยและพลังของการสวดอ้อนวอนตอนเช้าในตัวลูกได้

เราสามารถสอนลูกให้ใช้เวลาอย่างชาญฉลาดได้ด้วยเช่นกัน เหมือนสอนงูา คาร์สัน บางครั้งเราจะต้องยื่นกรานด้วยความรักเพื่อจำกัดเวลาของลูกกับโทรทัศน์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งในหลายกรณีกำลังผูกขาดชีวิตของพวกเขา เราอาจต้องจัดเวลาใหม่ที่เน้นกิจกรรมที่มีสัมฤทธิ์ผลดีในทางพระกิตติคุณมากขึ้น อาจมีการต่อต้านในช่วงแรก และการบ่นว่า แต่ดังเช่นสอนงูา คาร์สัน เราต้องมีวิสัยทัศน์และความปรารถนาที่จะทำต่อเนื่อง วันหนึ่งลูกของเราจะเข้าใจและซาบซึ้งต่อสิ่งที่เราทำถ้าเราไม่ทำแล้วใครจะทำ

เราทุกคนอาจถามตนเองว่า ลูกของเราได้รับความท่วมท้นจากเราอย่างเต็มที่ทางวิญญาณ สติปัญญาที่สร้างสรรค์หรือไม่ หรือพวกเขาได้รับเพียงเศษเวลาและพรสวรรค์ที่เหลือของเราหลังจากที่เราท่วมเทให้กับการเรียกในศาสนจักรหรืองานอาชีพ ในชีวิตที่จะมาถึง ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าตำแหน่งหน้าที่ เช่น อธิการหรือประธานสมาคมสงเคราะห์จะคงอยู่หรือไม่ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าตำแหน่งสามีและภรรยา บิดาและมารดาจะยังคงอยู่และได้รับการยกย่องต่อไปเป็นนิรันดร์ นั่นเป็นเหตุผลสำคัญยิ่งที่จะให้เกียรติกับหน้าที่รับผิดชอบของเราในฐานะบิดามารดาบนโลกนี้เพื่อเราจะสามารถเตรียมพร้อมสำหรับหน้าที่รับผิดชอบที่มากกว่าแต่คล้ายกันนี้ในชีวิตที่จะมาถึง

ในฐานะบิดามารดา เราสามารถก้าวหน้าได้ด้วยความมั่นใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเราไว้ตามลำพัง พระผู้เป็นเจ้าไม่มีวันประทานหน้าที่รับผิดชอบโดยไม่ให้ความช่วยเหลือจากสวรรค์—ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงเรื่องนี้ ขอให้เราเป็นครูและแบบอย่างในพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดแก่ลูกๆ ของเราในบทบาทแห่งสวรรค์ในฐานะบิดามารดา และในความเป็นหุ้นส่วนกับพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990).

โดย **เคิลเลอร์ ยอร์ก เคลบิงกอด**
 แห่งสาวกเจ็ดสิบ

การเข้าสู่พระที่นั่ง ของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยความมั่นใจ

โดยนำกรชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้ท่านสามารถเพิ่มความมั่นใจทางวิญญาณของท่านในวันนี้หากท่านปรารถนาที่จะฟังและปฏิบัติตาม

ทานจะจัดระดับความมั่นใจทางวิญญาณของท่านต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าไว้ระดับใดในมาตราส่วน 1 ถึง 10 ท่านมีพยานส่วนตัวหรือไม่ว่าการอุทิศตนของท่านขณะนี้อยู่ในฐานวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเพียงพอที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์ ท่านจะบอกตัวเองได้ไหมว่าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยในตัวท่าน ท่านคิดอะไรอยู่ในใจหากท่านจะมีการสัมผัสภรณ์ส่วนตัวกับพระผู้ช่วยให้รอดในอีกหนึ่งนาทีข้างหน้า บาปความเศร้าโศก และข้อบกพร่องจะเข้าครอบงำภาพลักษณ์ทางความคิดของท่านไหม หรือท่านคาดหวังที่จะมีประสบการณ์แห่งความปิติได้ง่ายๆ ท่านจะมองดูพระองค์หรือจะหลบสายพระเนตรพระองค์ ท่านจะรื้อรออยู่ที่ประตูหรือจะเดินด้วยความมั่นใจไปหาพระองค์

เมื่อใดก็ตามที่ปฏิบัติยังไม่สามารถพยายามชักชวนวิสุทธิชนเช่นตัวท่านได้อย่างเต็มที่ให้ละทิ้งความเชื่อส่วนตัวและในพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก เขาจะใช้กลอุบายที่ชั่วร้ายเพื่อให้ท่านอยู่ห่างจากพระผู้เป็นเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ ปฏิบัติ

รู้ว่าศรัทธาในพระคริสต์—คือศรัทธาที่ก่อให้เกิดพระเมตตาอันละเอียดอ่อนอย่างต่อเนื่อง และแม้ปฏิหารียอันยิ่งใหญ่—สมานกับความมั่นใจส่วนตัวในการที่ท่านพยายามเลือกสิ่งที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้เราจะพยายามมีอิทธิพลในความนึกคิดของท่านเพื่อหลอกลวงท่าน—หลอกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงผิดหวังในตัวท่าน ว่าการชดใช้อยู่เกินเอื้อม และไม่มีเหตุผลที่จะพยายาม คนอื่นดีกว่าท่าน ท่านไม่มีค่าควร และมีเหตุผลแห่งความชั่วร้ายเดียวกันนี้อีกนับร้อยนับพัน

ตราบเท่าที่ท่านยอมให้เสียงเหล่านี้เข้ามาหลอกลวงจิตวิญญาณของท่าน ท่านจะไม่สามารถเข้าสู่พระที่นั่งของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างแท้จริง ไม่ว่าท่านจะทำอะไร ไม่ว่าท่านจะสวดอ้อนวอนขออะไร ไม่ว่าท่านจะมุ่งหวังปฏิหารียอะไร มักจะมีข้อสงสัยที่ค่ออยู่ ทำลายศรัทธาของท่าน—ไม่ใช่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ความมั่นใจตัวท่านเองด้วย การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณแบบนี้ไม่สนุก และไม่มีประโยชน์ ที่สำคัญที่สุดสิ่งนี้ไม่จำเป็นเลย! การตัดสินใจที่จะ